

HỌC VIỆN CÔNG NGHỆ BƯU CHÍNH VIỄN THÔNG
KHOA CƠ BẢN 1

TIỂU LUẬN GIỮA KỲ

**ĐỀ SỐ 5: PHÂN TÍCH LUẬN ĐIỂM CỦA HỒ CHÍ MINH VÀ
SUY NGHĨ CỦA CÁ NHÂN VỀ CÔNG CUỘC CHỐNG THAM
NHŨNG VÀ TIÊU CỰC Ở VIỆT NAM HIỆN NAY**

Họ tên: Phạm Quốc Việt
Mã sinh viên: B20DCCN732
Môn học: Tư tưởng Hồ Chí Minh
Giảng viên: Đỗ Minh Sơn

Hà Nội, 2024

MỤC LỤC

MỞ ĐẦU	1
1. Lý do chọn đề tài.....	1
2. Tình hình nghiên cứu	1
3. Đối tượng và phạm vi nghiên cứu.....	1
4. Phương pháp nghiên cứu.....	1
5. Nội dung nghiên cứu	2
6. Ý nghĩa lý luận và thực tiễn của đề tài.....	2
CHƯƠNG 1: PHÂN TÍCH CÂU NÓI CỦA HỒ CHÍ MINH “THAM Ô, LÃNG PHÍ VÀ BỆNH QUAN LIÊU, DÙ CÓ Ý HAY KHÔNG, CŨNG LÀ BẠN CỦA THỰC DÂN VÀ PHONG KIẾN... TỘI LỖI ẤY CŨNG NẶNG NHƯ TỘI LỖI VIỆT GIAN, MẬT THÁM.”	3
1.1 Ý nghĩa của tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu	3
1.2 Mối liên hệ với thực dân và phong kiến.....	3
1.3 So sánh với tội lỗi Việt gian, mật thám	5
CHƯƠNG 2: TÌNH HÌNH CHỐNG THAM NHŨNG VÀ TIÊU CỤC Ở VIỆT NAM HIỆN NAY	6
2.1 Thực trạng tham nhũng và tiêu cực.....	6
2.2 Những biện pháp đã được thực hiện	7
2.3 Thách thức và hạn chế.....	7
2.4 Đánh giá chung.....	8
CHƯƠNG 3: QUAN ĐIỂM CÁ NHÂN VÀ ĐỀ XUẤT GIẢI PHÁP	9
3.1 Quan điểm cá nhân.....	9
3.2 Đề xuất giải pháp.....	9
KẾT LUẬN	12
TÀI LIỆU THAM KHẢO	13

MỞ ĐẦU

1. Lý do chọn đề tài

Trong suốt cuộc đời hoạt động cách mạng, Hồ Chí Minh luôn đặt vấn đề đạo đức cách mạng và trách nhiệm của người cán bộ lên hàng đầu. Một trong những câu nói nổi tiếng của Người là: “Tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu, dù cố ý hay không, cũng là bạn của thực dân và phong kiến... Tội lỗi ấy cũng nặng như tội lỗi Việt gian, mật thám.”^[1]. Câu nói này không chỉ là lời cảnh báo mà còn là lời nhắc nhở về trách nhiệm của mỗi người đối với công cuộc xây dựng và bảo vệ đất nước. Trong bối cảnh hiện nay, khi vấn đề tham nhũng và tiêu cực vẫn còn diễn ra phức tạp và nghiêm trọng, việc nghiên cứu và phân tích luận điểm của Hồ Chí Minh càng trở nên cần thiết hơn bao giờ hết.

2. Tình hình nghiên cứu

Nhiều công trình nghiên cứu đã tập trung vào tư tưởng đạo đức và chính trị của Hồ Chí Minh, đặc biệt là về vấn đề chống tham nhũng, lãng phí và quan liêu. Các tác phẩm này không chỉ giúp chúng ta hiểu rõ hơn về tư tưởng của Người mà còn cung cấp những bài học quý giá cho công cuộc xây dựng và phát triển đất nước. Tuy nhiên, việc phân tích sâu sắc câu nói trên của Hồ Chí Minh trong bối cảnh hiện nay, liên hệ với thực trạng chống tham nhũng và tiêu cực ở Việt Nam, vẫn còn chưa được nghiên cứu một cách đầy đủ và hệ thống.

3. Đối tượng và phạm vi nghiên cứu

Đối tượng nghiên cứu: Câu nói của Hồ Chí Minh về tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu, và tình hình chống tham nhũng, lãng phí và quan liêu ở Việt Nam hiện nay.

Phạm vi nghiên cứu: Tư tưởng Hồ Chí Minh về đạo đức cách mạng và chống tham nhũng; tình hình và các biện pháp chống tham nhũng, lãng phí và quan liêu ở Việt Nam từ sau Đổi mới (1986) đến nay.

4. Phương pháp nghiên cứu

Trong quá trình nghiên cứu, tôi đã có sử dụng những phương pháp sau:

- Phương pháp nêu câu hỏi nghi vấn.

- Phương pháp thu thập dữ liệu.
- Phương pháp thống kê và so sánh.
- Phương pháp phân tích.
- Phương pháp đưa ra kết luận.

5. Nội dung nghiên cứu

Nội dung nghiên cứu của đề tài này bao gồm ba phần chính:

Phần 1: Phân tích câu nói của Hồ Chí Minh về tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu: Giải thích ý nghĩa của các khái niệm này, mối liên hệ của chúng với thực dân và phong kiến, và so sánh với tội lỗi của Việt gian, mật thám.

Phần 2: Tình hình chống tham nhũng và tiêu cực ở Việt Nam hiện nay: Đánh giá thực trạng tham nhũng, lãng phí và quan liêu hiện nay; các biện pháp đã được triển khai; những thách thức và hạn chế trong công cuộc chống tham nhũng.

Phần 3: Quan điểm cá nhân và đề xuất giải pháp: Đưa ra nhận định về hiệu quả của các biện pháp chống tham nhũng hiện tại; đề xuất các giải pháp cụ thể để nâng cao hiệu quả công cuộc chống tham nhũng, lãng phí và quan liêu.

6. Ý nghĩa lý luận và thực tiễn của đề tài

Ý nghĩa lý luận: Nghiên cứu này đóng góp vào việc làm rõ và hệ thống hóa tư tưởng của Hồ Chí Minh về tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu. Qua đó, góp phần vào việc hiểu rõ hơn về đạo đức cách mạng và trách nhiệm của người cán bộ trong thời đại hiện nay.

Ý nghĩa thực tiễn: Nghiên cứu này cung cấp những phân tích và đánh giá về tình hình chống tham nhũng, lãng phí và quan liêu ở Việt Nam hiện nay. Những đề xuất giải pháp cụ thể trong nghiên cứu này có thể góp phần nâng cao hiệu quả công cuộc chống tham nhũng, lãng phí và quan liêu, từ đó xây dựng một xã hội công bằng, văn minh và phát triển.

CHƯƠNG 1: PHÂN TÍCH CÂU NÓI CỦA HỒ CHÍ MINH “THAM Ô, LÃNG PHÍ VÀ BỆNH QUAN LIÊU, DÙ CÓ Ý HAY KHÔNG, CŨNG LÀ BẠN CỦA THỰC DÂN VÀ PHONG KIẾN... TỘI LỖI ẤY CŨNG NẶNG NHƯ TỘI LỖI VIỆT GIAN, MẬT THÁM.”

1.1 Ý nghĩa của tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu

Tham ô là hành vi lợi dụng quyền lực để chiếm đoạt tài sản công hoặc tài sản của người khác vì mục đích cá nhân^[2]. Đây là một trong những biểu hiện rõ ràng nhất của sự suy đồi đạo đức và thiếu trách nhiệm trong quản lý tài sản công. Tham ô không chỉ gây thiệt hại về mặt kinh tế mà còn làm giảm uy tín của tổ chức và làm mất lòng tin của nhân dân.

Lãng phí là việc sử dụng tài sản, nguồn lực không hiệu quả, gây hao tốn mà không đem lại giá trị tương xứng^[3]. Lãng phí có thể xuất hiện trong nhiều lĩnh vực, từ quản lý tài sản công, sử dụng ngân sách, đến quản lý nhân lực. Lãng phí không chỉ làm hao hụt nguồn lực mà còn cản trở sự phát triển bền vững của xã hội.

Bệnh quan liêu là tình trạng quan chức, cán bộ nhà nước làm việc thiếu trách nhiệm, xa rời quần chúng, chỉ lo bảo vệ quyền lợi cá nhân mà không quan tâm đến lợi ích chung. Người cũng chỉ ra rằng quan liêu là “bệnh giấy tờ, bệnh hình thức, không thực tế, là xa cách quần chúng, không theo đường lối quần chúng, làm không đúng chính sách của Chính phủ và của đoàn thể”^[4]. Quan liêu tạo ra một bộ máy hành chính cồng kềnh, kém hiệu quả, làm giảm năng lực điều hành và quản lý của chính quyền.

1.2 Mối liên hệ với thực dân và phong kiến

Chủ tịch Hồ Chí Minh cho rằng tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu là “bạn của thực dân và phong kiến” bởi vì những hành vi này gây ra những tổn hại to lớn cho xã hội, làm suy yếu sức mạnh của đất nước.

Sinh thời, chủ tịch Hồ Chí Minh đã giải thích rằng: Tham ô là gì? Đứng về phía cán bộ mà nói, tham ô là: Ăn cắp của công làm của tư, đục khoét của nhân dân, ăn bớt của bộ đội, tiêu ít mà khai nhiều, lợi dụng của chung của Chính phủ để làm quỹ riêng cho địa phương mình, đơn vị mình, cũng là tham ô. Đứng về phía nhân dân

mà nói, tham ô là: Ăn cắp của công, khai gian, lậu thuế”. Bác cũng phê phán rất nhiều dạng lãng phí: lãng phí sức lao động do không khéo sắp xếp, tổ chức; lãng phí thì giờ do họp hành kéo dài liên miên nói rất nhiều, thông tin ít, kết quả ít, “thùng rỗng kêu to”; lãng phí tiền của do cơ quan dùng vật liệu một cách phí phạm, các xí nghiệp dùng máy móc và nguyên liệu không hợp lý, không tiết kiệm xăng dầu, người giữ kho, giữ tiền để thất thoát, để hàng hóa hao hụt, lỗ vốn, ngân hàng không khéo sử dụng tiền bạc, để cho tiền bạc ứ đọng lại, không lưu thông được, cơ quan kinh tế lập kế hoạch không thiết thực, không sát với hoàn cảnh, gây lỗ vốn, bộ đội không biết giữ gìn quân trang, quân dụng và chiến lợi phẩm, nhân dân bỏ hoang ruộng đất, đốt vàng mã, bán trâu, cầm ruộng để làm đám cưới, đám ma,.. Người rút ra kết luận: Tham ô là trộm cướp. Lãng phí tuy không lấy của công đút túi, song kết quả cũng rất tai hại cho nhân dân, cho Chính phủ. Có khi tai hại hơn nạn tham ô^[5].

Chủ tịch Hồ Chí Minh cắt nghĩa: Xét cho cùng, sở dĩ có nạn tham ô, lãng phí là vì có bệnh quan liêu. Đây là căn bệnh trong gan, trong tim ở nơi bàn giấy, nơi sự vụ. Nó rất khó nhận diện, nên rất khó chữa. Đối với công việc, những người quan liêu hay trọng hình thức mà không xem xét khắp mọi mặt, không vào sâu vấn đề. Chỉ biết khai hội, viết chỉ thị, xem báo cáo trên giấy, chứ không kiểm tra đến nơi đến chốn”. Những người mắc bệnh quan liêu “có mắt mà không thấy suốt, có tai mà không thấy thâu, có chế độ mà không giữ đúng, có kỷ luật mà không nắm vững. Kết quả là những người xấu, những cán bộ kém tha hồ tham ô, lãng phí”. Người nhận định: “Thế là bệnh quan liêu đã ấp ủ, dung túng, che chở cho nạn tham ô, lãng phí. Vì vậy, muốn trừ sạch nạn tham ô, lãng phí, thì trước mắt phải tẩy sạch bệnh quan liêu”^[6].

Trong thời kỳ thực dân và phong kiến, những tệ nạn này đã được lợi dụng để duy trì quyền lực, kiểm soát và bóc lột nhân dân. Thực dân đã sử dụng tham nhũng và quan liêu như những công cụ để củng cố quyền lực, tạo ra một tầng lớp trung gian trung thành với họ nhưng lại áp bức nhân dân. Những người tham nhũng và quan liêu này hưởng lợi từ chế độ thực dân, giúp duy trì sự thống trị của ngoại bang^[7].

Phong kiến cũng tương tự, sử dụng quan liêu và lãng phí để duy trì quyền lực và bóc lột tài nguyên của đất nước. Tầng lớp phong kiến thường xuyên lãng phí tài nguyên vào những công trình không mang lại giá trị thực tế cho cộng đồng, tạo ra sự bất mãn và bức xúc trong dân chúng^[8].

Như vậy, tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu không chỉ là những vấn đề nội tại của một quốc gia mà còn là những công cụ mà thực dân và phong kiến sử dụng để áp bức và bóc lột nhân dân. Chúng phá hoại sự đoàn kết, gây mất lòng tin và làm suy giảm sự phát triển của đất nước.

1.3 So sánh với tội lỗi Việt gian, mật thám

Hồ Chí Minh nhấn mạnh rằng tội lỗi của tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu cũng nặng như tội lỗi của Việt gian, mật thám. Việt gian và mật thám là những người phản bội đất nước, giúp đỡ kẻ thù xâm lược và áp bức nhân dân. Tương tự, những kẻ tham ô, lãng phí và quan liêu cũng phá hoại sự nghiệp cách mạng, làm suy yếu sức mạnh của dân tộc và cản trở sự phát triển của đất nước.

Việt gian và mật thám: Họ là những kẻ bán nước, làm tay sai cho kẻ thù, phản bội lại lợi ích của dân tộc. Hành vi của họ không chỉ gây tổn thất về nhân mạng và tài sản mà còn làm mất lòng tin của nhân dân vào sự nghiệp giải phóng dân tộc.

Tham ô, lãng phí và quan liêu: Những hành vi này dù không trực tiếp bán nước nhưng lại phá hoại từ bên trong. Chúng làm suy yếu nền kinh tế, gây mất lòng tin của nhân dân vào chính quyền, tạo ra bất công xã hội và làm chậm quá trình phát triển đất nước. Những hành vi này làm xói mòn sức mạnh và tinh thần đoàn kết của dân tộc, khiến cho cuộc đấu tranh giành độc lập và xây dựng đất nước gặp nhiều khó khăn hơn.

Hồ Chí Minh đã khẳng định rằng những hành vi tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu cũng nặng nề như tội lỗi của Việt gian, mật thám vì chúng đều là những hành vi phá hoại, làm tổn hại đến sự phát triển và độc lập của đất nước. Để xây dựng một đất nước vững mạnh và phát triển, cần phải kiên quyết đấu tranh và loại bỏ những tệ nạn này.

CHƯƠNG 2: TÌNH HÌNH CHỐNG THAM NHŨNG VÀ TIÊU CỤC Ở VIỆT NAM HIỆN NAY

2.1 Thực trạng tham nhũng và tiêu cực

Trong những năm gần đây, tình trạng tham nhũng và tiêu cực ở Việt Nam vẫn diễn ra phức tạp và nghiêm trọng. Tham nhũng, lãng phí đã gây ảnh hưởng to lớn đến sự phát triển kinh tế - xã hội và làm giảm niềm tin của nhân dân với Đảng và Nhà nước. Theo Tổ chức Minh bạch Quốc tế công bố xếp hạng CPI năm 2020, Việt Nam đứng thứ 104/180 quốc gia được xếp hạng với 36 điểm, tăng 5 điểm và 15 bậc so với năm 2014. Tuy nhiên, vẫn thấp hơn điểm trung bình của khu vực (45 điểm) và nằm trong số 2/3 các quốc gia trên thế giới tham nhũng nghiêm trọng (dưới 50 điểm)^[9].

Tuy hoà bình đã được lập lại, những tiêu cực vẫn còn tiếp diễn tại Việt Nam. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ rõ rằng: Ba căn bệnh tham ô, lãng phí, quan liêu “là kẻ thù của nhân dân, của bộ đội và của Chính phủ”. Loại kẻ thù này “khá nguy hiểm, vì nó không mang gươm mang súng, mà nó nằm trong các tổ chức của ta, để làm hỏng công việc của ta”^[10]. Người còn vạch ra nguyên nhân của tham ô, lãng phí, quan liêu là do những tàn dư xấu xa của xã hội cũ; nó do lòng tự tư, tự lợi, ích kỷ, hại nhân mà ra^[11].

Các hành vi tham nhũng, lãng phí và quan liêu không chỉ xảy ra ở cấp cao mà còn lan rộng ở nhiều cấp độ khác nhau trong xã hội. Những biểu hiện cụ thể của tham nhũng và tiêu cực bao gồm^[12]:

- **Lạm dụng quyền lực:** Nhiều cán bộ, quan chức đã lợi dụng vị trí công tác để trục lợi cá nhân, nhận hối lộ, chạy chức, chạy quyền.
- **Mua bán chức quyền:** Việc sử dụng tiền bạc để mua bán chức vụ, quyền lực diễn ra ở nhiều nơi, gây mất công bằng và suy giảm năng lực điều hành của bộ máy nhà nước.
- **Sử dụng tài sản công cho mục đích cá nhân:** Nhiều trường hợp sử dụng tài sản công, ngân sách nhà nước cho các hoạt động cá nhân, gây lãng phí và thất thoát tài nguyên của nhà nước.

- **Quản lý kém hiệu quả:** Hệ thống quản lý hành chính công kênh, thiếu minh bạch, gây khó khăn cho việc kiểm tra, giám sát và xử lý vi phạm.

2.2 Những biện pháp đã được thực hiện

Đề đối phó với vấn nạn tham nhũng và tiêu cực, Đảng và Nhà nước đã triển khai nhiều biện pháp mạnh mẽ và quyết liệt, bao gồm^[13]:

- **Hoàn thiện hệ thống pháp luật:** Ban hành và sửa đổi các luật liên quan đến phòng, chống tham nhũng, lãng phí. Xây dựng cơ chế giám sát chặt chẽ và quy định xử phạt nghiêm khắc đối với các hành vi tham nhũng.
- **Tăng cường kiểm tra, giám sát:** Thành lập các cơ quan chuyên trách như Thanh tra Chính phủ, Ủy ban Kiểm tra Trung ương Đảng, và các ban chỉ đạo phòng chống tham nhũng ở các cấp. Tăng cường công tác thanh tra, kiểm tra, giám sát hoạt động của các cơ quan, tổ chức, cá nhân có liên quan.
- **Xử lý nghiêm minh các vụ việc tham nhũng:** Nhiều vụ án tham nhũng lớn đã được phát hiện, điều tra và xử lý nghiêm minh, bao gồm cả những quan chức cấp cao. Việc xử lý nghiêm các vụ việc này đã tạo ra hiệu ứng răn đe, góp phần làm giảm tình trạng tham nhũng.
- **Đẩy mạnh tuyên truyền, giáo dục:** Tăng cường công tác tuyên truyền, giáo dục về đạo đức cách mạng, ý thức trách nhiệm của cán bộ, công chức và nhân dân trong việc phòng, chống tham nhũng. Tổ chức các cuộc thi, hội thảo, diễn đàn để nâng cao nhận thức và lan tỏa tinh thần chống tham nhũng trong toàn xã hội.

2.3 Thách thức và hạn chế

Mặc dù đã đạt được một số kết quả tích cực, công cuộc chống tham nhũng và tiêu cực ở Việt Nam vẫn đối mặt với nhiều thách thức và hạn chế, bao gồm^[14]:

- **Tham nhũng có tính hệ thống:** Tham nhũng đã ăn sâu vào một số bộ phận trong hệ thống chính quyền, tạo ra những "lợi ích nhóm" mạnh mẽ và khó loại bỏ. Những nhóm lợi ích này có thể cản trở và gây khó khăn cho công cuộc chống tham nhũng.
- **Thiếu sự phối hợp chặt chẽ giữa các cơ quan chức năng:** Việc phối hợp giữa các cơ quan chức năng trong công tác phòng, chống tham nhũng chưa

thực sự hiệu quả, dẫn đến việc xử lý các vụ việc tham nhũng còn chậm trễ và thiếu quyết liệt.

- **Sự e ngại, lo sợ trong việc tố cáo tham nhũng:** Nhiều người dân và cán bộ, công chức vẫn còn e ngại, lo sợ bị trả thù, trù dập khi tố cáo các hành vi tham nhũng. Điều này làm giảm hiệu quả của công tác giám sát và phát hiện tham nhũng.
- **Thiếu minh bạch trong quản lý nhà nước:** Hệ thống quản lý nhà nước còn thiếu minh bạch, công khai, dẫn đến khó khăn trong việc kiểm tra, giám sát và xử lý vi phạm.

2.4 Đánh giá chung

Công cuộc chống tham nhũng và tiêu cực ở Việt Nam đã đạt được một số kết quả tích cực, thể hiện qua việc hoàn thiện hệ thống pháp luật, tăng cường kiểm tra, giám sát và xử lý nghiêm minh các vụ việc tham nhũng. Tuy nhiên, những thách thức và hạn chế vẫn còn tồn tại, đòi hỏi cần có những giải pháp mạnh mẽ và toàn diện hơn để nâng cao hiệu quả công cuộc chống tham nhũng, lãng phí và quan liêu.

Cần tiếp tục hoàn thiện hệ thống pháp luật và tăng cường tính minh bạch, công khai trong quản lý nhà nước. Cần tăng cường giáo dục, nâng cao nhận thức của cán bộ, công chức và nhân dân về tác hại của tham nhũng. Đồng thời, cần có những biện pháp bảo vệ người tố cáo tham nhũng, tạo điều kiện cho nhân dân tham gia vào công cuộc này. Chỉ khi toàn xã hội cùng đồng lòng, quyết tâm chống lại tham nhũng, lãng phí và quan liêu, thì công cuộc xây dựng một xã hội công bằng, văn minh và phát triển mới thực sự thành công.

CHƯƠNG 3: QUAN ĐIỂM CÁ NHÂN VÀ ĐỀ XUẤT GIẢI PHÁP

3.1 Quan điểm cá nhân

Qua việc phân tích câu nói của Hồ Chí Minh và đánh giá tình hình chống tham nhũng và tiêu cực ở Việt Nam hiện nay, tôi nhận thấy rằng công cuộc chống tham nhũng, lãng phí và bệnh quan liêu là một nhiệm vụ cực kỳ quan trọng và cấp bách. Tham nhũng không chỉ làm suy giảm nguồn lực quốc gia, mà còn làm mất lòng tin của nhân dân vào Đảng và Nhà nước, gây ra nhiều bất ổn xã hội. Việc so sánh tội lỗi của tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu với tội lỗi của Việt gian, mật thám cho thấy mức độ nghiêm trọng của vấn đề này.

Những nỗ lực chống tham nhũng trong những năm gần đây đã đạt được những kết quả tích cực, nhưng vẫn còn nhiều thách thức và hạn chế cần phải khắc phục. Các biện pháp đã triển khai tuy đã có hiệu quả nhất định nhưng vẫn chưa đủ để loại bỏ hoàn toàn vấn nạn này. Để đạt được mục tiêu xây dựng một xã hội công bằng, dân chủ và văn minh, cần có sự quyết tâm và nỗ lực từ mọi thành phần trong xã hội.

3.2 Đề xuất giải pháp

Để nâng cao hiệu quả công cuộc chống tham nhũng, lãng phí và bệnh quan liêu, tôi xin đề xuất một số giải pháp sau:

3.2.1 Tăng cường giáo dục, nâng cao nhận thức

- **Giáo dục đạo đức, trách nhiệm công dân:** Tăng cường giáo dục đạo đức cách mạng, ý thức trách nhiệm của cán bộ, công chức và toàn thể nhân dân về tác hại của tham nhũng, lãng phí và quan liêu. Xây dựng các chương trình giáo dục, tuyên truyền về phòng, chống tham nhũng trong hệ thống giáo dục từ tiểu học đến đại học.
- **Phát động phong trào toàn dân chống tham nhũng:** Tổ chức các phong trào, cuộc thi, hội thảo, diễn đàn để nâng cao nhận thức và lan tỏa tinh thần chống tham nhũng trong toàn xã hội. Khuyến khích nhân dân tham gia giám sát, phát hiện và tố cáo các hành vi tham nhũng.

3.2.2 Hoàn thiện hệ thống pháp luật và cơ chế giám sát

- **Xây dựng và hoàn thiện luật pháp:** Tiếp tục hoàn thiện hệ thống pháp luật về phòng, chống tham nhũng, lãng phí. Đảm bảo các quy định pháp luật rõ ràng, minh bạch và có tính răn đe cao.
- **Cải cách hành chính:** Đẩy mạnh cải cách hành chính, giảm bớt thủ tục rườm rà, tăng cường tính minh bạch, công khai trong quản lý nhà nước. Sử dụng công nghệ thông tin để nâng cao hiệu quả quản lý và giám sát.
- **Tăng cường vai trò của các cơ quan giám sát:** Nâng cao hiệu quả hoạt động của các cơ quan giám sát như Thanh tra Chính phủ, Ủy ban Kiểm tra Trung ương Đảng. Đảm bảo sự phối hợp chặt chẽ giữa các cơ quan chức năng trong công tác phòng, chống tham nhũng.

3.2.3 Bảo vệ người tố cáo và khuyến khích tố giác tham nhũng

- **Bảo vệ người tố cáo:** Xây dựng cơ chế bảo vệ người tố cáo tham nhũng, đảm bảo an toàn và quyền lợi cho họ. Đưa ra các biện pháp xử lý nghiêm các hành vi trả thù, trù dập người tố cáo.
- **Khuyến khích tố giác tham nhũng:** Tạo điều kiện thuận lợi để nhân dân có thể tố cáo các hành vi tham nhũng một cách dễ dàng, bảo mật. Đưa ra các chính sách khen thưởng, khuyến khích người dân tham gia phát hiện và tố cáo tham nhũng.

3.2.4 Nâng cao hiệu quả xử lý vi phạm

- **Xử lý nghiêm minh:** Đảm bảo việc xử lý các vụ án tham nhũng, lãng phí và quan liêu phải nghiêm minh, công khai, không có vùng cấm. Xử lý nghiêm khắc các trường hợp vi phạm, kể cả những người giữ chức vụ cao.
- **Tăng cường năng lực cơ quan điều tra:** Nâng cao năng lực và điều kiện làm việc của các cơ quan điều tra, kiểm sát và xét xử. Đảm bảo các cơ quan này có đủ điều kiện để thực hiện nhiệm vụ một cách hiệu quả và công bằng.

3.2.5 Phát triển kinh tế, cải thiện đời sống nhân dân

- **Giảm thiểu nguy cơ tham nhũng từ gốc rễ:** Cải thiện điều kiện làm việc và đời sống của cán bộ, công chức. Đảm bảo mức lương và chế độ đãi ngộ hợp lý để giảm bớt áp lực kinh tế, từ đó giảm nguy cơ tham nhũng.

- **Phát triển kinh tế xã hội:** Thúc đẩy phát triển kinh tế, nâng cao mức sống và phúc lợi xã hội cho người dân. Khi đời sống người dân được cải thiện, lòng tin vào chính quyền sẽ tăng lên, tạo nền tảng vững chắc cho công cuộc chống tham nhũng.

3.2.6 Hợp tác quốc tế

- **Học hỏi kinh nghiệm quốc tế:** Hợp tác với các nước và các tổ chức quốc tế để học hỏi kinh nghiệm và áp dụng các biện pháp hiệu quả trong phòng, chống tham nhũng.
- **Tăng cường hợp tác quốc tế:** Tham gia các chương trình, dự án hợp tác quốc tế về phòng, chống tham nhũng. Ký kết các hiệp định hợp tác song phương và đa phương để đấu tranh chống tham nhũng xuyên biên giới.

KẾT LUẬN

Câu nói của Hồ Chí Minh: "Tham ô, lãng phí và bệnh quan liêu, dù cố ý hay không, cũng là bạn của thực dân và phong kiến... Tội lỗi ấy cũng nặng như tội lỗi Việt gian, mật thám" thể hiện một nhận định sâu sắc về tác hại của các tệ nạn này đối với đất nước. Qua phân tích câu nói này và tình hình chống tham nhũng và tiêu cực ở Việt Nam hiện nay, chúng ta nhận thấy rằng công cuộc chống tham nhũng, lãng phí và bệnh quan liêu là nhiệm vụ cấp bách và đòi hỏi sự quyết tâm, nỗ lực của toàn xã hội.

Mặc dù đã đạt được một số kết quả tích cực, Việt Nam vẫn đang phải đối mặt với nhiều thách thức trong việc chống tham nhũng và tiêu cực. Các biện pháp đã triển khai cần được tiếp tục cải thiện và tăng cường để đạt hiệu quả cao hơn. Để đạt được mục tiêu xây dựng một xã hội công bằng, dân chủ và văn minh, chúng ta cần phải thực hiện một cách toàn diện các giải pháp đã đề xuất, bao gồm giáo dục, nâng cao nhận thức, hoàn thiện hệ thống pháp luật, bảo vệ người tố cáo, nâng cao hiệu quả xử lý vi phạm, phát triển kinh tế, cải thiện đời sống nhân dân và tăng cường hợp tác quốc tế.

Chống tham nhũng, lãng phí và bệnh quan liêu không chỉ là trách nhiệm của các cơ quan nhà nước mà còn là nhiệm vụ của toàn xã hội. Mỗi người dân cần nâng cao nhận thức, ý thức trách nhiệm và tích cực tham gia vào công cuộc này. Chỉ khi toàn xã hội đồng lòng, quyết tâm chống lại các tệ nạn này, chúng ta mới có thể xây dựng một đất nước vững mạnh, phát triển bền vững và thịnh vượng.

Hồ Chí Minh đã từng nói: "Một dân tộc, một Đảng và mỗi con người, ngày hôm qua là vĩ đại, có sức hấp dẫn lớn, không nhất định hôm nay và ngày mai vẫn được mọi người yêu mến và ca ngợi, nếu lòng dạ không trong sáng nữa, nếu sa vào chủ nghĩa cá nhân."^[15] Đây là lời nhắc nhở sâu sắc, khẳng định tầm quan trọng của sự trong sạch, liêm khiết và trách nhiệm trong công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Công cuộc chống tham nhũng, lãng phí và bệnh quan liêu chính là một phần quan trọng trong việc duy trì và phát huy những giá trị này.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1] Hồ Chí Minh toàn tập, tập 7, trang 357-358.
- [2] Theo Điều 353 Bộ Luật Hình Sự năm 2015.
- [3] Điều 3 Luật thực hành tiết kiệm, chống lãng phí 2013.
- [4] <https://luatduonggia.vn/quan-lieu-la-gi-benh-quan-lieu-va-giai-phap-khac-phuc-benh-quan-lieu/>
- [5] [6] <https://tulieuvankien.dangcongsan.vn/c-mac-angghen-lenin-ho-chi-minh/ho-chi-minh/nguyen-cuu-hoc-tap-tu-tuong/chong-tham-o-lang-phi-quan-lieu-mot-tu-tuong-lon-cua-chu-tich-ho-chi-minh-2445>
- [7] [8] <https://sct.vinhlong.gov.vn/xem-chi-tiet-tin-tuc/id/193458>
- [9] <https://www.xaydungdang.org.vn/ly-luan-thuc-tien/tham-nhung-va-nhung-giai-phap-phong-chong-tham-nhung-bai-2-17222>
- [10] [11] <https://tulieuvankien.dangcongsan.vn/c-mac-angghen-lenin-ho-chi-minh/ho-chi-minh/nguyen-cuu-hoc-tap-tu-tuong/chong-tham-o-lang-phi-quan-lieu-mot-tu-tuong-lon-cua-chu-tich-ho-chi-minh-2445>
- [12] <https://nhandan.vn/chong-tham-nhung-la-menh-lenh-song-con-cua-dang-post741792.html>
- [13] [14] <https://dangcongsan.vn/bao-ve-nen-tang-tu-tuong-cua-dang/nang-cao-hieu-qua-dau-tranh-phong-chong-tham-nhung-tieu-cuc-van-de-quan-trong-trong-cong-tac-xay-dung-chinh-don-dang-hien-nay-617522.html>
- [15] <https://tinhdontravinh.vn/quan-diem-cua-ho-chi-minh-ve-chong-chu-nghia-ca-nhan-va-cong-tac-xay-dung-dang-hien-nay/>